

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobců: a) Vyšší odborné školy a Střední průmyslové školy Varnsdorf 5, Mariánská 1100, příspěvková organizace**, IČ: 640 45 625, se sídlem ve Varnsdorfu, ul. Mariánská č.p. 1100, PSČ 407 47, **b) M. Ch.**, bytem „X“ a **c) P. M.**, bytem „X“, všichni právně zastoupeni JUDr. Oldřichem Voženílkem, advokátem, se sídlem v Rumburku, ul. U Jiskry č.p. 114/1, PSČ 408 01, proti **žalovaným: 1. Ústecký kraj**, IČ: 70892156, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č.p. 3118/48, PSČ 400 02, a **2. Zastupitelstvo Ústeckého kraje**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č.p. 3118/48, PSČ 400 02, v řízení o žalobě proti usnesení Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 16. 12. 2009, č. 30/10Z/2009,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobcům **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000,-Kč, který jim bude vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se společně podanou žalobou u zdejšího soudu ve znění podání ze dne 1. 8. 2011, které soud obdržel dne 5. 8. 2011, domáhali v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vedeného dle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“), zrušení usnesení Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 16. 12. 2009, č. 30/10Z/2009, které bylo přijato na 10. zasedání a kterým bylo rozhodnuto o sloučení tří příspěvkových organizací kraje vykonávajících činnost škol, a to: „Vyšší odborné školy a Střední průmyslové školy Varnsdorf 5, Mariánská 1100, příspěvková organizace Ústeckého kraje“ se „Střední průmyslovou školou technickou, Varnsdorf, Karolíny Světlé 2703, příspěvková organizace Ústeckého kraje“ a se „Střední školou služeb a cestovního ruchu, Varnsdorf, Bratislavská 2166, příspěvková organizace Ústeckého kraje“.

Před posouzením jednotlivých žalobních námitek byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu jako

nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod ust. § 70 písm. a) s.ř.s., tj. rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.

Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečnosti, že v obdobné věci již rozhodoval Nejvyšší správní soud, který ve svém rozsudku ze dne 31. 5. 2006, č.j. 4 As 38/2004 - 116, který je dostupný na www.nssoud.cz, konstatoval, že usnesení zastupitelstva o sloučení škol nelze pokládat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., tedy za rozhodnutí, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobců ve smyslu subjektivních veřejných práv, která by opravňovala žalobce přímo se domáhat zrušení takového usnesení žalobou podle § 65 s.ř.s. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku výslovně uvedl, že *„právo žalobců na zajištění výuky v určité konkrétní základní škole, byť umístěné blíže k jejich bydlišti, než tomu bude ve škole sloučené, nepatří mezi základní lidská práva a svobody, a není ani součástí jejich práva na vzdělání. To v žádném případě tímto způsobem narušeno, či omezeno nebude, jakkoliv je nesouhlas žalobců – nezl. dětí zastoupených jejich rodiči se schválením sloučení Základní školy L., n. M., jakožto organizace slučované, se Základní školou L., S., v nástupnickou organizaci Základní škola L., S. s vyřazením Základní školy L., n. M. ze sítě škol a školských zařízení, lidsky pochopitelný. Nutno proto zdůraznit, že usnesení zastupitelstva č. 9/04, Statutárního města Liberec ze dne 27. 1. 2004 nelze pokládat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., tedy rozhodnutí, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jejich práva nebo povinnosti, ve smyslu subjektivních, veřejných práv, které by opravňovalo žalobkyně přímo zrušení takového usnesení žalobou podle § 65 s.ř.s.“*

Na tomto místě soud podotýká, že neshledal jediný důvod, aby se od shora přdestřené judikatury Nejvyššího správního soudu odchýlil a připustil věcný přezkum usnesení Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 16. 12. 2009, č. 30/10Z/2009, když v daném případě žádné veřejné subjektivní právo žalobců, které by bylo založeno konkrétní právní normou, nebylo tímto usnesením zastupitelstva zasaženo.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. s odkazem na ust. § 68 písm. e) s.ř.s. a ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ve výroku I. usnesení odmítl, neboť napadené usnesení zastupitelstva je rozhodnutím, které je ze soudního přezkumu vyloučeno.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud ve výroku II. usnesení v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

A protože řízení o žalobě skončilo před prvním jednáním, rozhodl soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve výroku III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2.000,- Kč žalobcům, který jim bude vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Pro úplnost však soud ještě považuje potřebné zmínit, že Ústecký kraj (ve smyslu zákona č. 129/2000 Sb.) je „krajem“ a může podle § 8 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“), zřizovat mj. střední školy a vyšší odborné školy. Podle ust. § 27 odst. 7 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ve znění pozdějších předpisů, může Ústecký kraj jakožto zřizovatel mj. střední školy a vyšší odborné školy slučovat. Může tak činit na základě souhlasu nadpoloviční většiny všech členů Zastupitelstva Ústeckého kraje.

Ze systematiky školského zákona vyplývá, že rozhodnutí kraje o sloučení škol spadá do výkonu samostatné působnosti kraje. Žalobci v projednávané věci napadli usnesení Zastupitelstva Ústeckého kraje o sloučení škol, přičemž jak již bylo výše uvedeno, tak, jak byla žaloba podána, nebyla ve správním soudnictví projednatelná. Na daný a obdobné případy dle názoru soudu míří tzv. dozorový režim nad výkonem působnosti obcí a krajů, který je upravený v zákoně o obcích či v zákoně o krajích – již shora uvedený zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, (dále jen „krajské zřízení“). K dotyčnému usnesení Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 16. 12. 2009, č. 30/10Z/2009, o sloučení tří škol je nutno poznamenat, že podle ust. § 83 krajského zřízení (ve znění platném a účinném v rozhodné době), platilo, že odporuje-li nařízení kraje zákonu nebo jinému právnímu předpisu, vyzve věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad kraj ke zjednání nápravy. Nejednalo-li příslušný orgán kraje nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, rozhodne věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad o pozastavení účinnosti tohoto nařízení kraje. Účinnost nařízení kraje je pozastavena dnem doručení rozhodnutí věcně příslušného ministerstva nebo jiného ústředního správního úřadu kraji. Věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad v rozhodnutí současně stanoví kraji přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Zjedná-li příslušný orgán kraje nápravu ve stanovené lhůtě, věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad své rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení kraje zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení kraje o zjednání nápravy, jehož přílohou je i nařízení kraje, kterým byla zjednána náprava. Nejednalo-li příslušný orgán kraje nápravu ve stanovené lhůtě, podá věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro nápravu Ústavnímu soudu návrh na zrušení nařízení kraje. Jestliže Ústavní soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, rozhodnutí věcně příslušného ministerstva nebo jiného ústředního správního úřadu o pozastavení účinnosti nařízení kraje pozbývá platnosti dnem, kdy rozhodnutí Ústavního soudu nabude právní moci.

Tzn., že pokud žalobci chtěli dosáhnout revidování usnesení orgánu kraje o sloučení středních škol a vyšších odborných škol a soudní řád správní jim neumožňoval podat žalobu „přímo“, měli možnost dát podnět k věcně příslušnému ministerstvu – v daném případě Ministerstvu vnitra ke zjednání nápravy. Z příloh žalovaného Ústeckého kraje, které soudu byly předloženy v rámci předmětného soudního řízení, přitom vyplývá, že žalobci této možnosti využili, když dali podnět k Ministerstvu vnitra ke zjednání nápravy. Jejich podnět

ovšem nebyl shledán ze strany ministerstva jakkoliv opodstatněný. Za této situace tak bylo vyloučeno, aby dotyčné usnesení Zastupitelstva Ústeckého kraje bylo podrobeno případnému následnému soudnímu přezkumu v rámci řízení před Ústavním soudem. Krajský soud v Ústí nad Labem přitom nemůže suplovat činnost Ministerstva vnitra popř. Ústavního soudu.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 26. října 2011

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Oulická